

**Alþýðu-
bankinn**

Íslenskum

24. tölublað — Þriðjudagur 30. janúar — 57. árgangur

HOTEL LOFTLEIDIR

„Hótel Loftleidir býður gestum sínum að velja á milli 217 herbergja með 434 rúnum — en gestum standa líka íbóðir til boða. Allur búnaður miðast við strangar krófur vandlátra. LOFTLEIDAGESTUM LIDUN VEL.

Almannavarnarráð ber til baka tilhæfulausar gróusögur:

Engri aðstoð hafnað, er varnarliðið gat veitt

Allar sögusagnir af því tagi eru uppspuni einn

Örþeyttir menn úr björgunarsvætunum á leið frá Vestmannaeyjum, tilgangandi i gangi í Heklu.

TK-Reykjavík

Timinn átti í gærmorgun viðtal við þrjá af ráðsmönnum almannavarnaráðs, þá Pétur Sigurðsson, forstjóra Landhelgisgæzlunnar, sem er formaburáðins, Sigurjón Sigurðsson lög-registjóra og Sigurð Johannsson vegamálastjóra í tilefní af þeim gróusögum að ríkisstjórnin hafi hafnað aðstoð, sem varnarliðið á Keflavíkurflugvelli hafi boðið fram í sambandi við björgunarstórin í Vestmannaeyjum. Almannavarnaráðsmenn sögðu, að betta veri tilhæfulaust fleipur og uppspuni frá róum.

Almannavarnaráð hefði frá upphafi náttúruhamfaranna í Vestmannaeyjum haft nána samvinu og samráð við varnarliðið á Keflavíkurflugvelli og þegið alla þá aðstoð, sem unnt hefði verið að biggja og að gagni máttu koma.

Hlutunum er alveg snið við í þessu fleipri um að það hafi verið einhver tregða af okkar hálfu að piggja þessa aðstoð. Þvert á móti hóum við sott ó a varnarliðið um að gera ráðstafanir til að útvega hentugar flugningavélar frá Bandaríkjum til viðbótar við þann vélakost, sem varnarliðið hefur yfir að ráða til silkra björgunarstarfa. Sannleikurinn er nefnilega sá, að varnarliðið er ekki betur búið gagnvart sílkum náttúruhamförum til aðstoðar við almannuhávarnir á Íslandi en raun ber vitni. En við erum í stöðugu sambandi við varnarliðið og sá tekjkastur og mannali, sem fyrir hendi er á hjá varnarliðinu, hefur verið haldíð viðbúnum til að gripa inn í fyrirvara laust, pega þóf kallað og aðstæður leyfa. Hér í höfuðstöðvum almannavarnaráðs hafa stöðugt verið tveir full-

trúar frá varnarliðinu I beinu sambandi við Keflavíkurflugvöll til að tryggja sem greiðust og nánust samráð við varnarliðið.

Þeir almannavarnaráðsmenn Pétur Sigurðsson, Sigurjón Sigurðsson og Sigurður Jóhannesson sögðu Timanum svo frá:

— Eins og kunnugt er fóli ríkisstjórnin almannavarnaráðar yfirstjórn allra málá í Vestmannaeyjum og í björgunarstórfum þegar á fyrsta degi náttúruhamfaranna í Vestmannaeyjum. Skýldi almannavarnaráð þa hafa samráð við bæjarstjórn Vestmannaeyja um fyrirkomulag björgunarstarfanna, og hefur almannavarnaráð farið að óskum bæjarstjórnar. Vestmannaeyja svo sem frekast hefur verið kostur m.a. í því, hver hráð skýldi Framhald a b.l. 19

Betra skipulag komið á björgunarstarfið

KJ-Reykjavík

Mun betra skipulag komið á allt björgunarstarf í Eyjum á sunnudaginn, og var það einkum því að baka, að þá komu þjálfadír og óþreyttir hjálparmenn til Eyja, og gátu leyst af örþreyfta Vestmannaeyinga, sem að dugnaði og ósérhlífi höfðu unnið nött og dag við að bjarga verðmætum.

Samkvæmt upplýsingum Almannavarnaráðs, þá störfubú um fimm hundruð manns að skipulögðu hjálpar og björgunarstarfi í gær, og voru aðstæður til starfs-

ins ágætar. Lokið er nú við að bjarga innbúi úr líblega helmingi allra íbúðarhúsa, eða um fimm hundruð húsum af um eitt þúsund, sem a Heimaey eru.

Þá er komið mun betra skipulag a flutninga eigna fólk frá Eyjum. Fleiri gámar eru nú til takis, og má gera ráð fyrir, að takist ab bjarga innbúi úr ólum húsum, sem í einhverri verulegri hætu eru.

Mikil öskufall var í Vestmannaeyjum frá því klukkan um sex í gærmorgun, og fram til tlu um morguninn, og bættist þá enn við öskulagið á götum bæjarins. Um hædegí i gær, var svo ordið vinnanði utan dýra í Eyjum aftur, og var þá haldíð áfram af kappi við að negla bárujárn fyrir glugga, og flytja úr húsum.

Nýja eldfjallið í Eyjum hefur verið neftn Kirkjufell, og mun það standa í sambandi við það, að nýja fjallíð stendur ekki langt frá Kirkjubæjunum, sem eitt sinn voru og hétu, en eru nú að mestu komnir á kaf í hráun og óksu.

Gigurinn í Kirkjufelli er U laga — opíð snýr í norður, og í sömu átt rennur hráuninn. Bæst stöðugt við hráunbrúna í norð-austur, og því er höfnin ekki í yfirvofandi hætu.

Allt frá því gosið hófst, hefur enginn, svo vitat sé, slasst hattulega, og má telja þa mikla mildi, í sílkum hamförum sem barna hafa verið. I gær kvíknái í nýja sjukrahásinu, en slökklíðsmónum tökt að ráða niðurlögum eldsins.

**Ólafur
Jóhannesson
forsætis-
ráðherra:**

Skyndikönnun hefur sýnt, að á þessu ári þarf um 2000 milljónir króna til þess að tryggt verði, að þjóðfelag Í heild geti örugglega rækt skyldu sínar við Vestmannaeyinga vegna hinna miklu náttúruhamfara, sem yfir þá hafa dunnið, sagði Ólafur Jóhannesson forsætisráðherra á

TVEIR MILLJARDAR Í ÁR VEGNA NÁTTÚRUHAMFARANNA Í EYJUM

alþingi í gær, er hann mælti fyrir þingsályktunartillögu vegna eldgossins í Heimaey. Samkvæmt tillöggunni, sem var samþykkt einróma, var í gær kjörin sjö manna nefnd „til að gera tillögur um neybáðastafanir vegna eldgossins á Heimaey og um fjárhóflun þeirra vegna. Skal hún

þegar hefja starf og skila tillögum sínum í frumvarpsformi svo fljótt sem nokkur kostur er. Tillögur nefndarinnar skulu við það miðaðar, að búsfifar af völdum náttúruhamfaranna séu bornar af þjóðinni allri sam-eiginlega“.

I nefndina voru kjörnir Ey-

steini Jónsson, Halldór E. Sigurðsson, Luðvít Jósefsson, Hannibal Valdimarsson, Jóhann Hafstein, Ingólfur Jónsson og Gylfi P. Gislason.

Þá var ríkisstjórninni heimild í gær að taka bráðabirgðalán í Söldabankanum eða annars staðar að fjárhæð allt að 500 milljónir króna til

bess að standa undir kostnaði, sem þegar er áfálinn, og meginvislegum ráðstófunum, sem ekki verður komið hjá að gera án tafar.

Nánar segir frá umræðum á alþingi, og ákvörðun alþingis, á þingsíðu bis. 8

Hugmynd um
bráðabirgðalausn:

SKYNDISMÍÐI HÚSA Í VERSTÖÐVUNUM

Nýtt stórslys, ef svo og svo margir Vestmannaeyingar hverfa frá fiskisókn og fiskvinnu

JGK-Reykjavík

Allir vita, að Vestmannaeyingar eru í fremstu röð íslenskra sjómanns og afflamma, að örðum stöðum, og ekki kunna aðrir betur til verka við fiskvinnslu en fólkid úr Eyjum. Sá aðil, sem Vestmannaeyingar fluttu til hafnar og landverkfólkid vann, var ein af meginstöðum þjóðarbúskaparins. Fyrir afkomu íslensku þjóðarinnar væri það annað slys, jafnvel ekki síður örlagaríkt en eyðing sjálfs Vestmannaeyjakaupstaðar, svo gífurleg verðomst sem þar eru þó í húfi, ef þetta fólk hyrfi að verulegu leyti frá

þeim framleiðslustörfum, sem það kann svo vel tök á, að einhvers konar þjónustóstörfum í Reykjavík eða annars staðar — törfum, sem öll verður að kosta af því, sem framleiðslan gefur af sér.

— Það er með þetta í huga, sem ég hef brotta heilann um, hvað gerar beri, sagði maður, sem lengi hefur fengizt við ýmis konar smíðar og teknivinnu, við Tímann i gær. Mér skilst, að Vestmannaeyingarnir vilji að skiljanlegum ástæðum helzt af ólum geta komið sér fyrir sem næst þeim fiskislöbum, er þeir pekkja bezt, að meðan þeir bíða pess,

hvernig fer um heimabyggð þeirra. Þessir staðir eru einkin Grindavík, Þorlákshöfn og Höfn í Hornafirði. Þar er vinnsluaðstaða, og má miklu afkasta, ef mannafla er nægur, en húsnæðisskortur er mikill á þessum stöðum óllum, eins og gerist um útgerðarstaði, sem eru í örum vesti.

— Tillaga min er sú, sagði þessi maður, sem ekki kærir sig um að láta nafns sín getið á prenti, að þegar í stað verði hafist handa um smíði lítilla bráðabirgðahúsa úr timbri, og þau síðan sett niður á stólpum grunns, í þessum verstöðvum prem, en svo frá gengið,

að þau fjuki ekki. Þau verða að vera hly, vandlega einangrú og gert ráð fyrir rafmagnshitun. Sér stærð hússanna 40-50 fermetrar og myndu þau kosta fjögur til fimm hundruð þúsund krónur, ef gripið yrði til fjöldaframleiðslu á verkstæðum, og þau síðan sett upp, þar sem þau ættu að vera.

Þar sem húsin yrðu færileg, mætti síðan koma þessum húsum í verð, þegar þeirra væri ekki lengur þörf handa Vestmannaeyjungum, sem flúð hafa heimkynni sitt. Þau yrðu ef til vill notuð sem verðudir í verstöðvum eða þá seld sem sunnarbstadir eða smáhysi handa bændum, sem hafa hug að koma upp slikum húsum til gistingar handa sunnarblokkana, að slik samstæði myndi nást.

Ríkisstjórnin hóf þegar undirbúnin að lagafrumvarpi. Frumdrög að síku frumvarpi voru síðan lögð fyrir stjórnarandstöðflokkana. Þeir gerdu ágreining um viss atriði þess frumvarðs en lögðu áherzlú að samstæða allra flokka næðist um málum, en afgreiðsla frumvarpsins gat tafti í þinginu vegna þess skoðanunar sem fram var kominn. Þar sem gera þarf nú þegar ráðstafanir, sem enga bið pola og mikilla fjármuna krefjast brá ríkisstjórnin til þess rás, að leggið fyrir Alþingi þingsályktunartiliðu um, að þingmenn allra flokka gerðu til lögur um fjárlögunarleiðir til að mæta tjónini af náttúruhamförum og Alþingi veitti ríkisstjórninni heimild til að taku strax bráðabirgðalán til að standa undir þeim kostnabi, sem þegar hefur fallið til og fellur til á næstu dögum. Þessi þingsályktun var samþykkt einróma á Alþingi í gær og nefnd þingmanna kosin til að gera til-lögur um neyrarráðstafanir og fjárlöfun vegna þeirra. Skv. ályktuninni á þessi nefnd að skilja Alþingi tillögum sín um svo fíjott, sem nokkrur er kostur og eiga tillögur nefndarinnar skv. þingsályktuninni að vera við það mítadar, að búsfjar af völdum náttúruhamfaranna séu bornar af þjóðinni allri sameiginlega.

Nauðsyn samstöðu

I ávarpi dr. Kristjáns Eldjárns og ávarpi Ólafs Johannessonar, forsætisráðherra, að fyrir degi náttúruhamfaranna í Vestmannaeyjum, kom fram það viðhorf, að áfalið og tjónið væri sam-eiginlegt þjóðinni allri og hún væri fyrir því samábyrg og það ætti hver fyr einn að leggja fram sinn skerf til að bæta tjónið. Hid sama viðhorf kom fram hjá Eysteini Jónssyni, forseta sameinaða Alþingis, er þing koma saman að nýju sí. fimmtdag.

I ávarpi sínu til þjóðarinnar lagði Ólafur Johannesson, forsætisráðherra ennfremur áherzlu að um það ráb-stafanir, sem gripið yrði til næðist sem þeit samstæða, að þeim væri myndarlega staðið og sagðist ekki efast um eftir viðbæður þær, sem hann hefði átt við formenn stjórnarandstöðulokkana, að slik samstæði myndi nást.

Ríkisstjórnin hóf þegar undirbúnin að lagafrumvarpi. Frumdrög að síku frumvarpi voru síðan lögð fyrir stjórnarandstöðflokkana. Þeir gerdu ágreining um viss atriði þess frumvarðs en lögðu áherzlú að samstæða allra flokka næðist um málum, en afgreiðsla frumvarpsins gat tafti í þinginu vegna þess skoðanunar sem fram var kominn. Þar sem gera þarf nú þegar ráðstafanir, sem enga bið pola og mikilla fjármuna krefjast brá ríkisstjórnin til þess rás, að leggið fyrir Alþingi þingsályktunartiliðu um, að þingmenn allra flokka gerðu til lögur um fjárlögunarleiðir til að mæta tjónini af náttúruhamförum og Alþingi veitti ríkisstjórninni heimild til að taku strax bráðabirgðalán til að standa undir þeim kostnabi, sem þegar hefur fallið til og fellur til á næstu dögum. Þessi þingsályktun var samþykkt einróma á Alþingi í gær og nefnd þingmanna kosin til að gera til-lögur um neyrarráðstafanir og fjárlöfun vegna þeirra. Skv. ályktuninni á þessi nefnd að skilja Alþingi tillögum sín um svo fíjott, sem nokkrur er kostur og eiga tillögur nefndarinnar skv. þingsályktuninni að vera við það mítadar, að búsfjar af völdum náttúruhamfaranna séu bornar af þjóðinni allri sameiginlega.

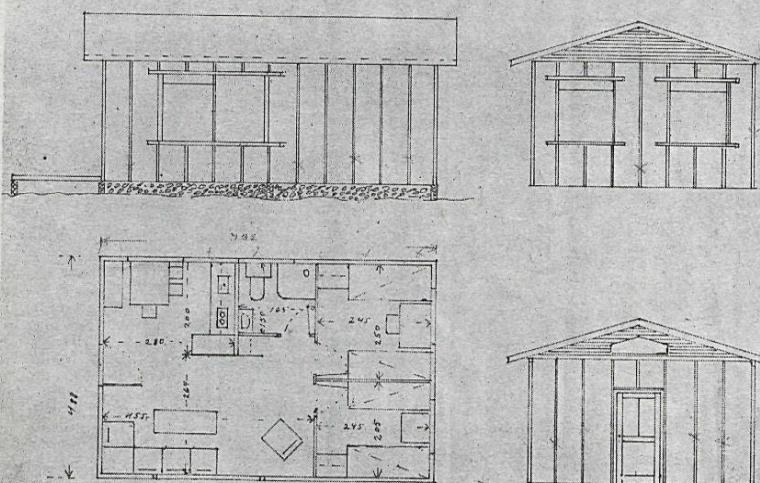
A.m.k. 2-3 þús. milljónir

I frumvarplögum þeim, sem ríkisstjórnin hafði þegar undirbúið, kom fram sú stefna, sem ríkisstjórnin markaði þegar á fyrsta degi um samábyrgð þjóðarinnar. Meginefni frumvarpsdraganna var að myndar-ðarfari skýldi mjög myndarlegur sjóður, sem hefði til umræða að minnsta kosti 2-3 þúsund milljónir króna og var fjárlöfun til hans byggð að þeiri hugsun að hver og einn leggði fram sinn skerf.

Þetta frumvarp mun þingmannanefndin nái fá til athugunar en hana skipa þessir þingmenn: Eysteinn Jónsson, Halldór E. Sigurðsson, Lúðvík Jósefsson, Hannibal Valdimarsson, Jóhann Hafstein, Ingólfur Jónsson og Gylfi P. Gíslason.

Forsætisráðherra leidrétti þann misskilning, sem dreift hefur verið, að ríkisstjórnin hefði hafnað einhværi aðstoð, sem fram hefði verið boðin af hendi erlendra ríkja. Þeim ríkjum óllum, sem boðið hafa fram aðstoð hefur verið

Framhald á bls. 19

Þessir upprættar sýna hús í líkingu við það, sem talað er um í greininni. Í þessu húsi, sem er 35 fermetrar, eru tvö svefnherbergi, bað, eldhús og stofa.

Ölædisverk í Höfn í Hornafirði:

MAÐUR BÍÐUR BANA AF HAGLABYSSUSKOTI

Klp-Reykjavík

Aðfaranótt sunnudagsins gerðist sá atburður á Höfn í Hornafirði, að rúmlega ferfugur maður skaut í ólæði á eftir örðum manni og varð honum að bana. Höfðu menningar setið að drykkju um nöttna á heimili þess, sem skaut — og endaði drykkjan með fyrrgreindum atburði.

Mennirnir tveir höfðu verið úti að skemmta sér kvöldið aður, en haldið áfram drykkju á heimili annars þeirra um nöttna. Um klukkan sjó um morguninn urðu þeir osáttir og kom til átakum milli þeirra. Lauk þeim átökum þannig, að húsráðanninn kastaði gestumum á dyr.

Þegar lögreglan kom á staðinn, handtök hún þegar mannnin, sem var nokkuð óvæður, og flutti hann í fangageymslu. Síðar um daginn var svo farið með mannnin suður

brjóstíð, svo hann hlaut samstandis bana af. Kona mannsins, sem skaut, hrindi þegar í lög-regluna og tilkynnti atburðinn. Þegar lögreglan var að tala við konuna, tok maðurinn símann af henni og sagði lögreglunni, að hann hefði þa skómmuð aður skot-íð að manni.

Þegar lögreglan kom á staðinn, handtök hún þegar mannnin, sem var nokkuð óvæður, og flutti hann í fangageymslu. Síðar um daginn var svo farið með mannnin suður

til Reykjavíkur, þar sem hann var úrkurður í 90 daga gæzlavarhald og til að sæta gebrannsókn.

Maðurinn, sem fyrir skotin varð, hét Stefán Egilsson og var frá Volaseli í Bæjarhreppi. Hafði hann átt 33 ára afmæli nokkrum dögum aður. Hann var okvæntur

IIIkvitnis-leg skrif í norsku blaði

Síthvað er skrifð, og ekki allt, sem réttast, í útendil blöð um náttúruhamfarinara í Vestmannaeyjum, og það er ekki nema að líkum, þó að sít-hvað skolista, þar eði íslenzkum fjölmöldum er oft um megn að vita rétt skí á því, sem gerist. Hitt er einkennilegt að sumar fregnir heðan virðast skrifðar að beinni íslenskum, og má nefna grein í Stavanger Aftan-blad 24. janúar, skrifða af blaðamannum þess hérleidis, Jan Hagland. Þar er með annars sýnt skrifð að fólk eru brydda á þeiri ósk, að ógæfa sú, sem duníð hefur yfir íslensku þjóðina, verði til þess að beygja hana í landhelgismálinu, og henni að auki spád gjaldþrotri.

Petta blað, sem er langstært blaði í Stafangri, hefur hvað eftir annað birt greinar, þar sem mjög er á okkur hallað að landhelgismálinu. Framhald á bls. 19

Fjöldaskemmtun í Háskólabíói

— til styrktar hjálpstarfinu við Vestmannaeyinga

Stp-Reykjavík

Samuð í garð Vestmannaeyinga er mikil og vilji til að leggja þeim líl með einhverju móti kom mjög fljótt í ljós eftir ógnarathurðinn fyrir réttir viku.

Skemmtikraftar ætla ekki að láta sitt eftir liggja í hjálpstarfinu, en á morgun, miðvikudaginn 31. janúar, verður haldin fjöldaskemmtun í Háskólabíónum til styrktar hjálpstarfinu, þar sem fjöldi landspekktra

skemmtikrafta kemur fram. Leggja þeir, sem og allir aðrir, sem að skemmtunin standa, fram vinnu sína endurgjaldslauð.

Sérstakir gestir kvöldisins verða forseti Islands, dr. Kristján Eldjár, biskup Íslands, séra Sigurbjörn Einarsson, borgarstjóri Reykjavíkur, Birgir Ísleifur Gunnarsson og að lokum fulltrúi Sameinuðra þjóðanna í almannavörnum, bandaríkjamáðurinn Will H. Perry. Um kvöldið verður

Jón Kjartansson sökk úti af Vattarnesi

— skipið nýkomið úr viðgerð frá Noregi

BÓ-Reykjavík

Eitt mesta afasklip flotans, Jón Kjartansson SU-111 frá Eskiþirði, sökk eina og hálfa sjónum úti af Vattarnesi í fyrrakvöld. Snemma á sunnudagsmorgun fekk skipið slagslóð að bakborða er það var að leggja af stæð til lands með fullfermi af loðnu, stuttu síðar lagðist skipið yfir í sjörborð og yfir gáfu þá allir skipverjar, nema þrir, skipið. Þegar þetta kom fyrir var skipið stati við Hvalbak. Fór skipið í fylgd tveggja báta til Eskiþirðar, en sökk á móta við Vattarnesi og átti skipið þá eftir einn þriðja hluta leiðarinnar til Eskiþirðar.

Hannes Hafstein, fulltrúi Slysavarfaraflags Íslands sagði í gær, að það hefði verið á lefta timanum á sunnudagsmorgun, sem Slysavarfaraflagið hefði fengið að vita gegnum Nesradio, að Dagfari ÞH 70, ásamt tveimur örðum bátum, væru í fylgd með Jóni Kjartanssyni, sem þá skömmu aður hafði fengið skyndilegan og mikinn halla að bakborða. Jón Kjartansson var þá á leið frá loðnumiðunum við Hvalbak til Austfjarðahafna. Á þessum slóðum var það kaldi og daltill sjór. Klukkutíma seinni lagðist Jón Kjartansson yfir í stjörnbord, og þá fóru allir nema þrir mennta frá bordi, og fóru þeir um bord í Dagfara.

Um klukkan hálf fimm voru skipin stutt frá Skrúði og ástandið var að orðið mjög alvarlegt, þar sem hallinn hafði aukið, en ferði g e k s t ó r s l y s a l a u s t . Rett fyrir klukkun söj áttu skipin eftir tvær sjómilir i Vattarnesi og ástandið var þá orðið mjög alvarlegt, en menn vonuðu það beztu, þar sem skipin voru að komast inn á Reyðarfjörð i kyrran söj, en þá var einnig bátur frá Eskiþirði lagður af stæð með dælur, til að dæla söj úr skipinu.

Ástandið hélt áfram að versna og klukkan 19:45 þurst mennirnir að yfirgefa skipið, og fóru allir yfir í Dagfara. Jón Kjartansson hélt áfram að síga er hér var komið og klukkan 20.30 hvarf skipið sjónum manna. Jón Kjartansson, var smíðaður

i Englandi árið 1949, og hét fyrst Jörundur. Núverandi eigendur voru Hraðfrystihús Eskiþirðar og hinn kunni aflamadur Þorsteini Gislason skipstjóri. Jón Kjartansson var 491 lest að sterð.

Sjóprof i malinu áttu að fara fram á Eskiþirði í gær, en að þeim gat þó ekki orðið fyrir en í dag.

Jón Kjartansson var nýkominn ur viðgerð og yfirferð frá Noregi, þegar þetta ohapp kom fyrir. I fyrri til dæmis fekk skipið einnig mikla slagslóð og fór það þá inn á Stöðvarfjörð, þar sem það var létt, áður en það fór til Eskiþirðar. EKKI er enn vitað hvað það var, sem var þessi vandaði, að skipið fekk slagslóðuna en allar lúgar skipsins voru vel skálkaðar.

Jón Kjartansson SU, sökk undan Vattarnesi í fyrrakvöld. EKKI er enn vitað hvað það var, sem olli því að skipið fór á hliðina og sökk síðan. Þessi mynd er tekin af skipinu fyrir nokkrum árum, þegar það var statt í Reykjavíkurhöfn.

17 milljónir hafa nú borizt í Vestmannaeyingasöfnunina

Stp—Reykjavík.

Fjármölg til handa Vestmannaeyingum eða bæjarsjóði Vestmannaeyja berast að í striðum straumi. Bera þau ótvíratt vitni um samhug og samuð í garð Vestmannaeyinga að þessum hörmulegtum. Eftir því sem næst varð komið í gær, hófðu Rauði krossinn og Hjálparstofnun kirkjunnar tekið við framlögmum upp á um 17 milljónir króna, en vítað var um fleiri framlög að leiðinni.

Rauði krossinn

Eggert Asgeirsson framkvæmdastjóri Rauða krossins tjáði blaðini í gerkvöldi, að alls væru komnar inn 14,5 milljónir í Vestmannaeyjasöfnun R.K., en útgjöld hans til þessa dags næmu 10-11 milljónum. Af þessum 14,5 milljónum eru 2,4 milljónir sem Bandaríkin hafa gefið, og eins og þegar hefur komið fram, 3 milljónir frá Vestur-Þýzkalandi. Hafsi Rauði krossinum ekki borizt gafir frá fleiri erlendum ríkum eða aðilum. Eru framlögin í þessa söfnun beinir styrkir til hjálpar Vestmannaeyingum og renna ekki í bæjarsjóð Vestmannaeyja.

Hjálparstofnun kirkjunnar

I gerkvöldi hafdi Hjálparstofnun kirkjunnar borizt um 2,5 milljónir króna í Vestmannaeyjasaðnum, og var vítað um fleiri framlög að leiðinni. Stærstu framlögin, sem hjálparstofnunni hafsi borizt voru þessi: Frá Vestur-Landeyjahreppi (178 íbúar)

350 þúsund, frá Austur-Landeyjahreppi (185 íbúar) 300 þúsund. Þessar upphæðir eru frjáls framlög, en báðir hrepparnir lögðu sinn skerfi í bæjarsjóð Vestmannaeyja, þannig að heildarframög frá hvorum um sig nema 500 þúsund krónum, eða samtals 1 milljón króna frá allum 358 íbúum.

Úr Kolfsreyjustaðarprestakalli hafsi borizt 340 þúsund krónur, frá kennurum og nemendum mentaskólangs á Laugaryvatni 250 þúsund, úr Kirkjuhópsprestakalli rúmlega 200 þúsund, frá Patreksfirði 216 þúsund, úr Önundarfirði 130 þúsund, frá Kvenféluginu Seltjörn 100 þúsund, frá Bolungarvík 70 þúsund, úr Grundarfirði 60 þúsund, frá Bildudal 55 þúsund, frá Kvenféluginu á Akranesi 50 þúsund og frá Kvenfélugi Reykðæla, Reykholtshreppi 50 þúsund.

Þá hafði Hjálparstofnunni borizt fē frá einstaklingum og felögum: Kvenfélagi Neskirku, Eskuþyðfélagi Laugarneskirku, Kvenféluginu Kleppsvégi 134, Model-skartgripum o.fl.

Ennfremur safnaðist fē við guðþjónustu í Reykjavík s.l. sunnudag. Það, sem vitáð er um að safnæti hafi er: Hjá Óháða söfnudinum 44 þúsund og 200 krónur, hja Langholtsöfnuði 36 þúsund, hja Laugarnessokn 11 þúsund, hja Arbaðarsókn 16 þúsund, hja Heitigskirkju 14 þúsund.

Bess skal getið, að allir söknarprestar taka við framlögmum, og einnig er tekib að móti framlögmum a skrifstofu Hjálparstofnunarinnar að Klapparstíg 27 og á gíðri reikningi nr. 20.001.

2.700.00 kr. á íbúa

A sunnudaginn fór fram almenn fjársöfnun í Austur-Landeyjahreppi, sem gaf af sér 300.000,- kr., og munadi þar verulega um framlög Kvenfélugisins Freyju og U.M.F. Dagsbrúnar. Var fjarðar þessi afhent Hjálparstofnun kirkjunnar í dag. Þá lagði hreppsnefnd Austur-Landeyjahreppi fram 200.000,- kr. til styrktar bæjarsjóð Vestmannaeyja, og var suð fjarhæð afhent samtökum sveitarfélaga í Suburlandskjörðum. Þess má geta, að í Austur-Landeyjum búi 185 manns, þannig að hver íbúi hefur að meðaltali lagt fram 2.700 krónur.

Safnanir í hreppum og prestaköllum

Myndarleg framlög hafa borizt frá ýmsum hreppum og prestaköllum úti á landi og safnanir viða í gangi. I gerkvöldi bárust blaðini upplýsingar um söfnun í tveim hreppum, þar sem framlög mega teljast mjög myndarleg miðað við íbúafjölda.

2.500.00 kr. á íbúa

Mývetningar hófu allsherjar

fjársöfnun til handa Vestmannaeyingum fljött eftir að fréttist af atburðum þar, og lauk henni á sunnudagskölđ.

Als söfnubust 1,2 milljónir. Þar af var framlag hreppins 500.000 krónur. Ungmennafélagið Mývetningur gaf 100.000 kr., Kvenfélag Mývatnssveitar 100.000 kr. og Sparisjóður Mývetninga 50.000 krónur. Afgangurinn 450.000 krónur er svo frjals framlög einstaklinga.

Mývetningar eru alls 480 talsins og samsvarar þetta því 2.500 krónum á hvern þeirra.

Söfnunarféð verður sent til bæjarsjóðs Vestmannaeyja og bæjarstjórn til beinnar ráðstöfun ar, en hana telja Mývetningar munu best vita hvar fjarins er mest pörf.

Þá ítrekði Sigurður Þórisson oddviti, það sem áður hefur verið getið, að Mývetningar myndu geta veitt nokkrum mönnum, einkum flaglæðum, atvinnu og húsnaði, hvort heldur þeir væru einhleypir eða með fjölskyldu.

Söfnun í gangi

Íbúar í Kirkjuþjárpstakalli komu saman í Prestbakakirkju á Síðu 28. janúar í tileini þeirra hörムulegu atburða, sem gerzt hafa Vestmannaeyjum. Senda íbúarnir öllum Vestmannaeyingum hugheilar samðarkvejður.

A samkomuni í kirkjunnar var akveðið að ganga fyrir hvern mann í prestakallini og veita öllum tækifæri til að styðja Vestmannaeyinga með fjármölgum, og nú er söfnunin þegar í fullum gangi.

168 íbúðir komnar fram í könnun Rauða krossins

Stp—Reykjavík

I viðtali við blaðið í gær vegna húsðeimsmála Vestmannaeyinga sagði Eggert Asgeirsson framkvæmdastjóri Rauða krossins, að mest viðum braðabirgðalausnir að ræða til þessa, þott sum tilfellin hafi verið endanlega leyst. Eins og kunnugt er hefur Rauði krossinn gengið fyrir íbúða-

könnun. A sunnudagskvöld hafði verið látið vita um 30 íbúðir eða herbergi í þessari könnun, fyrsta daginn í könnuninni. I gerkvöldi var alls búið að láta vita um 168 íbúðir. Það, sem hér er um að ræða, er könnun að húsnæði sem hægt er að taka í notkun og leigja, þott einhverjar lagfæringer þurfi til vil að gera á því.

TIL ALLRA ÁTTA

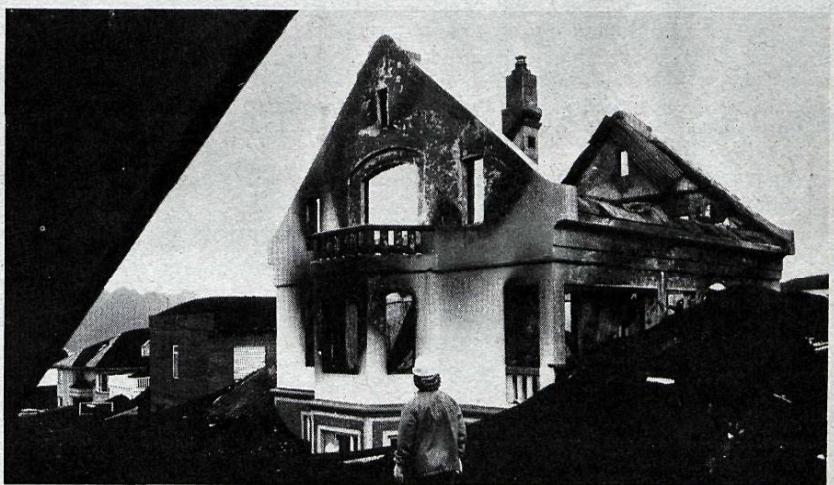
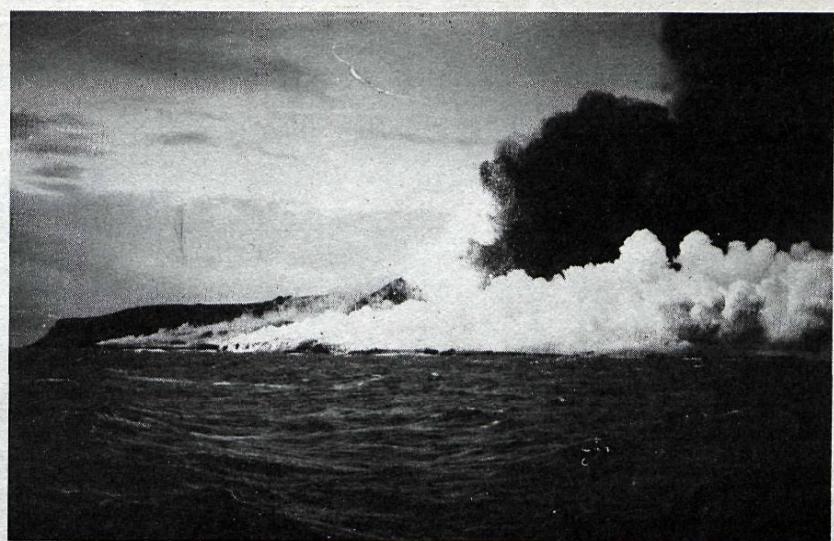
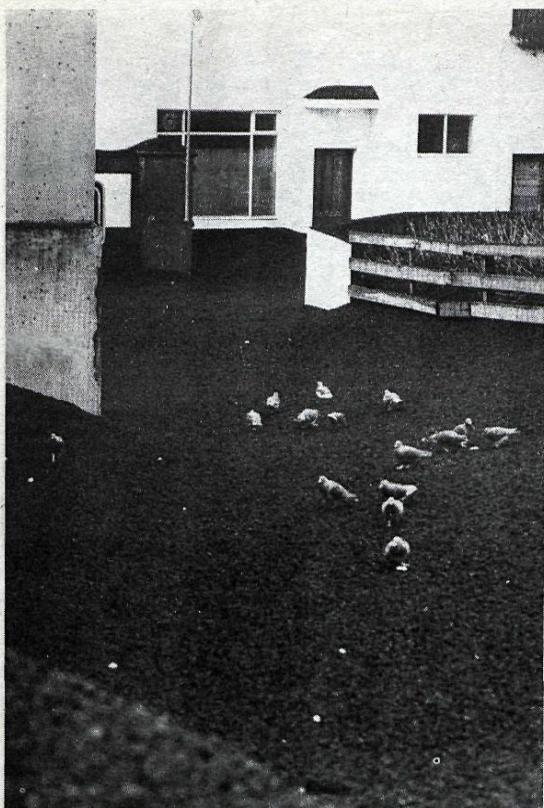
REYKJAVÍK	NEW YORK ALLA DAGA	OSLO MANUDAGA FOSTUDAGA	STOKKHOLMUR MANUDAGA FOSTUDAGA	KAUPMANNAHÖFN PRIÐUDAGA FIMMTUDAGA SUNNUDAGA	LUXEMBOURG ALLA DAGA	GLASGOW LAUGARDAGA	LONDON LAUGARDAGA	LOFTLEIDIR

A myndinni hér að ofan má sjá húsin austast í bænum hálf á kafi í ösku. Björgunarmenn standa í hóp og ræða málin, eftir að hafa neglt fyrir gluggana á húsum sem enn standa upp úr öskunni. Hér til hliðar eru þeir Páll Zophonfasson bæjartækifraðingur (t.v.) Magnús Magnússon bæjarsíjori og Sigurður Þórarinsson jarðfræðingur að ræða ástandið á sunnudaginn.

Fyrir neðan er svo mynd af hænsnum í búrum, sem flutt voru frá Eyjum.

Enn leynist líf í bænum, eins og díufurnar á myndinni fyrir ofan bera með sér. Myndin að ofan til hægri var tekin á laugardaginn frá sjó, og sézt hvar hraunið vellur í sjó frá, en svartan öskumökkinn leggur yfir bæinn.

Hér til hægri eru svo brunarústir af einu húsanna, sem brunnu að faranótt sunnudagsins.

ALÞINGI

Ólafur Jóhannesson, forsætisráðherra:

þarf um 2000 milljónir á þessu ári vegna neyðarástandsins í Vestmannaeyjum

Alþingi kaus i gær nefnd sjö alþingismanna til þess að gera tillögur um neyðarráðstafanir vegna eldgossins í Heimaey og fjárlöfun þeirra vegna. Þessi nefnd var kjörin í samræmi við þingsályktunartillögum, sem forsætisráðherra flutti og samþykkt var samhljóða í sameinuðu alþingi. Jafnframt var ríkisstjórninni veitt heimild til þess að taka nú þegar bráðabirgðalán allt að 500 milljónir króna til að greiða kostnað af margvislegum ráðstöfum, sem nauðsynlegt er að griða til án tafar. Í ræðu forsætisráðherra, er hann mælti fyrir þingsályktunartillögum, kom m.a. fram, að samkvæmt skyndikönnum mun þurfa a.m.k. um 2000 milljónir á þessu ári vegna neyðarráðstafana. Stefnit er að því, að þessa fjár verði aflað með sameiginlegu átaki þjóðarinnar allrar, þar sem hver og einn leggi fram sinn skerf.

Forsætisráðherra sagði óþa t að rifja upp óþaturði, sem gerust hina ógnvænlegu nött 23. janúar í Vestmannaeyjum, ne það, sem síðan hefði gerzt og væri að gerast par. Hugur allra landsmanna hefði snuist, og snerist enn um þau ötindum, sem valdís hafi gífurlegri röskun á kjörum Vestmannaeyinga. Það væri skylda samfélagsins að standa straum af þeim mikla kostnaði, sem náttúruhamfarinrar hefðu í för með sér. Jafnfrum bött gösið stæði mjög stutt, sem egninni vissi þó neitt um enn, þyrftu miklar fjárhædir að koma til.

Hann sagði, að við mat að þess-

um málum væru öll orð og tölur vanmegnugar. Hins vegar væri hægt að gera tilraun til að mæta vandan og þær fjárhagsstærdir, sem um væri að ræða, svo tryggt sé, að þjóðin öll mæti sameiginlega því mikla tekju- og eignatíoni, sem um er að ræða.

Mat á tjóninu

Forsætisráðherra rakti síðan áætlunar um það tjón, sem Vestmannaeyingar og þjóðarbúið verður fyrir vegna náttúruhamfarinna, og kom þá m.a. fram eftirfarandi:

Hlutdilegt Vestmannaeyja í islenzkum sjávarútvegi hefur

Ólafur Jóhannesson,
forsætisráðherra

verið um 12-13%. Verðmæti útflutningsframleiðslu eyjanna á þessu ári, var áætlad um 2000 milljónir króna. Þótt málín prófst á eins hagstæðan hátt, og frekast er raunhæft að hugsa sér, er ekki útlit fríður, að fiskivnnsla fari fram í Eyjum á vetrarvertiðinni, og sennilega ekki á þessu ári. Útflutningsspíð er því verulegt, þótt floti eyjanna sækí frá öðrum verstdövum. Þetta tap er áætlad a.m.k. 1000 milljónir króna á þessu ári.

Heildartekjur Vestmannaeyinga voru áætladar að þessu ári um 1700 milljónir króna, eða um 3%

þingkjörin nefnd á að gera tillögur sem fyrst um fjárlöfunarleiðir

af þjóðartekjunum. A þessu verður veruleg skerðing, þótt fólkidóttir fálfjólega atvinnu annars staðar. Þjóðfelaginu ber að bæta Vestmannaeyingum þetta tekjutap, en það gæti numið um helmingi dílilegrar tekjumundunar i

Eyjum.

Mannvirki öll eru í stórhættu, þótt ógerlegt sé að meta hugsanlegt eignatípi nái. Óvissuáttarinni eru svo mórg. Hins vegar er áætlad, að endurnýjunarverð eigna, sem óflytjanlegar teljast, sé um 10 milljardar króna.

Óvarelegt er að áætla, að á þessu ári þurfi lægri upphæð en 1000 milljónir til þess að vernda og endurreisa byggingu og bæta eignatípi. Síðar geta komið til enn hærra fjárhæðar. Einnig betist við, að bæta skuldajón, sem verbur vegna verðlausra eigna í Eyjum.

Afla þarf 2000 milljónir króna á þessu ári

Forsætisráðherra sagði, að skyndikönnum hefði leitt í ljós, að þessu ári myndi þurfa að afla um 2000 milljóna til þess að tryggt væri, að þjóðfelagið gæti örugglega rækt skylðu sna við Vestmannaeyinga.

Jafnframt væri augljóst, að draga yrði ur heildarutgjöldum þjóðfélagsins og innflutningi.

þjóðin yrði að draga saman seglinn í þeim svona atburði gengu yfir, auk þess sem um tilfærslu á fjármunum yrði að ræða. Naubsynlegt væri, að traust og jafnvægi riki i þjóðarbuskapnum.

Einstakar aðgerðir

Forsætisráðherra sagði, að enn væri erfitt að segja nákvæmlega til um, hvad gera þyrti. Hins vegar væru nokkur verkefni augljós og mjög bryn. Þær nefndi hann m.a. eftirfarandi:

- Greida þarf margvislegan kostnað vegna björnarstafars og flutninga, og þeirrar röksumar að högum manna, sem orðið hefur. Meðan neyðarástandið heilt verba að þessu mikil útgjöld.
- Veita verður bætur vegna tekjumissis Vestmannaeyinga, sem ekki geta stundað störf sín.

- Veita verður fjárhagsstöð til að leysa margvisleg flélagsleg vandamál. Þar eru húsnæðisvandamálin stærsti liðurinn, en einnig koma til aðrir þættir svo sem skólamálin, um önnun sjúkra o.s.fr.v.
- Styrkja verður útgerðarþyrirketki og jafnvel aðra aðila til að halda afram rekstur. Vestmannaeyjabátar verða að fá Framhald á bls. 19

Stjórnarfrumv. um dómsmálastjórn í Vestmannaeyjum:

Áðsetur bæjarfógetans verður í höfuðborginni

Gjalddaga fjárhagsskuldbindinga
frestað til 23. febrúar

Ríkisstjórnin lagði í gær fram á alþingi frumvarpi til laga um bráðabirgðabreytingu á dómsmálastjórn í Vestmannaeyjum, þar sem aðsetur embættis bæjarfógetans í Eyjum er ákveðið í Reykjavík fyrst um sinn. Jafnframt er gjalddaga ýmissa fjárhagsskuldbindinga Vestmannaeyinga frestað til 23. febrúar næstkomandi.

Frumvarpið, sem væntanlega verður aðgreint að alþingi næstu daga, er svohljóðandi:

1. gr.

Aðsetur embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum skal fyrst um sinn vera í Reykjavík, og er bæjarfógeta heimilt að framkvæma þar allar embættisathafir, sem undir embættis heyrar.

Nú á allar varnarlögum í Vestmannaeyjum, og má þá sækja hann fyrir domi að aðsetursstöð embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum í Reykjavík.

2. gr.

Bæjarfógetan í Vestmannaeyjum skal aðsegja vixla með greiðslustöð í Vestmannaeyjum með fulli gildi að aðsetursstöð embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum í Reykjavík.

3. gr.

Nú fellur krafra eða önnur fjárhagsskuldbinding með greiðslustöð í Vestmannaeyjum, eða krafra að hendur aðila með varnarping i Vestmannaeyjum í gjalddaga á timabilinu frá 23. janúar 1973 til 22. febrúar 1973, berist 23. febrúar 1973.

4. gr.

Fullnægjandi er, að tilkynning, sem hafa skal réttaráhrif og að berast vitðakanda í Vestmannaeyjum á timabilinu frá 23. janúar 1973 til 22. febrúar 1973, berist 23. febrúar 1973.

5. gr.

Vextir af skuldum, sem greiðslu er frestað að samkvæmt 3. gr., skulu á því timabili vera þei sómu og kráfan bar.

6. gr.

Dómsmálaráðherra ákveður með auglysingu, hvæður sá hattur mál, sem um ræðir í 1. og 2. gr., fellur niður.

7. gr.

Lög pessi öðlast þegar gildi.

Sjö manna þingnefnd gerir tillögur um fjárlöfunarleiðir

Þingsályktunartillagan, sem forsætisráðherra lagði fram í gær og aðgreft var í einu hljóði, er svohljóðandi:

Alþingi ályktar að kjósa nefnd sjö alþingismanna til þess að gera tillögur um neyðarráðstafanir vegna eldgossins í Heimaey og um fjárlöfun þeirra vegna. Skal hún þegar hefja starf og skila til lögum sinum í frumvarpsformi svo fjótt sem nokkrum kostur er. Tillögur nefndarinnar skulu við það mibáðar, að búsfjár af völdum náttúruhamfaranna séu bornar af þjóðinni allri sam eingilega.

Jafnframt heimilar Alþingi ríkisstjórninni að taka bráðabirgðalán í Seðlabanka Íslands eða annars stöðar, að fjárhæð allt að 500 milljónir króna, til þess að standa undir kostnaði sem þegar er áfallinn, og margvislegum ráðstöfum, sem ekki verður komið hjá að gera án tafar. Bráðabirgðalán þetta skal endurgreitt að vœntanlegri fjárlöfun samkvæmt skvörðunum Alþingis. Ráðstöfun fjár þess, er tekið verður að láni til

bráðabirgða samkvæmt framansögdum, skal vera í höndum nefndar þeirrar, sem ríkisstjórnin skipaði 23. janúar s.l. til að rannsaka, hverjar afleiningar náttúruhamfarinrar í Vestmannaeyjum geta það fyrir efnahagslega afkomu þjóðarbúsins og hver úrræði eru helst fyrir hendi til að draga úr þeim afleiningum. Samkvæmt skipunarmáliðini sínur þær þeirri nefnd að hafa samræði við við þjóðarstjórn Vestmannaeyja.

Með tillögnum fylgdi eftirfarandi greinarger:

Það er óhjkávæmlegt, að gerðar séu neyðarráðstafanir vegna eldgossins í Heimaey. Þær neyðarráðstafanir eiga að byggjast á sameiginlegu átaki þjóðarinnar allrar. Um það átak þarf að vera einhugur þings og þjóðar. Það mun vera ósk allra þingflokkra, að þannig sé að malinu stabið. Æskileg samstæða allra þingmanna, jaft stjórnarliða sem stjórnarstandsþinga, sýnist best tryggd með því að veita Alþingi sjálfi beina aðild að undirbuningi tillagna um

naudsynlegar neyðarráðstafanir að þann hátt, sem gert er ráð fyrir í þingsályktunartillögum þessarar. Jafnframt er eðillegt, að Alþingi gefi þegar út að stefnu fyrir lysi, að þjóðin öll skuli vera sameiginlega aþbyrga á tjóni því, sem náttúruhamfarinrar í Vestmannaeyjum valda. Feist það að þingsályktunartillögum

þingkjörin nefnd á að gera tillögur sem fyrst um fjárlöfunarleiðir

af þjóðartekjunum. A þessu verður veruleg skerðing, þótt fólkidóttir fálfjólega atvinnu annars staðar. Þjóðfelaginu ber að bæta Vestmannaeyingum þetta tekjutap, en það gæti numið um helmingi dílilegrar tekjumundunar i

þjóðin yrði að draga saman seglinn í þeim svona atburði gengu yfir, auk þess sem um tilfærslu á fjármunum yrði að ræða. Naubsynlegt væri, að traust og jafnvægi riki i þjóðarbuskapnum.

Tíminn

Utgefandi: Framsóknarflokkurinn

Framkvæmdastjóri: Kristinn Finnborgason. Ritstjórar: Þórir Þórirsson (ábm.), Jón Helgason, Tómas Karlsson, Andrés Kristjánsson (ritstjóri Sunnudagsblads Timanum). Auglýsingastjóri: Steingrímur Gíslason. Ritstjórnarskrifstofur í Edduhúsini við Lindargötu, símar 18300-18306. Skrifstofur í Bankastræti 1 — afgreiðslusími 1223 — auglýsingasími 19523. Áðra skrifstofur: sími 18300. Askriftargjald 225 krónur á mánuði innan lands, í lausasölu 15 krónur ein-takid. Bladaprent h.f.

Siðleysi

Ritstjórnargrein Visis sl. laugardag er með því allra versta og siðlausasta, sem sézt hefur í islenzkri blaðamennsku. Er þar fjallað um eitt mesta áfall, sem islenzka þjóðin hefur orðið fyrir öldum saman, af hviliku ábyrgðarleysi og dæmalausum tillitsleysi við þá, sem um sárt eiga að binda að stappar nærrí mannhatri. Það er illt verk, þegar svona alvarlegir atburðir gerast að búa til og breiða út hreinar gróusógor um að rikisstjórnin hafi tekið kuldalega og hafnað þeirri aðstoð, sem fram hafi verið boðin, og það séu ráðherrar landsins, sem komi i veg fyrir að varnarliðið leggi alla þá hjálp fram við björgunarstörfin sem það getur og hefur boðið. En tólfunum kastar mitt i þessum válegu atburðum, sem snortið hafa þjóðina djúpt, þegar því er drótt að að ráðherrum landsins, sem lagt hafa nött við dag til að stuðla að bvi að Vestmannaeyingum yrði lagt allt það lið sem verða mætti, — að þeir hafi tekjil eldgosinu með „feginleik“ og litíð að það sem haldreipi til að skella skuld erfiðleika i efna-hagssmálum á náttúruöflin.

EKKI VERÐUR HJÁ Því KOMIZT AÐ BIRTA HÉR TIL-VITNANIR I ÞENNAN OGÐEÐSLEGA LEIÐARA VISIS SL. LAUGARDAG. ÞAR SEGIR M.A.:

„Ráðherrarnir vissu, að útlitið var svart i efnahagsmálum, og sumir þeirra sáu i eldgosinu möguleika á að skella allri skuldinni á náttúruöflin. Það var einkar óviðkunnanlegt að sjá eldgosið gripið sem haldreipi þegar á öðrum degi og lesa feginleikann á milli grátbólginna linanna“.

„Annað undarlegt mál eru tilraunirnar til að halda varnarliðinu á Keflavíkurflugvelli utan við aðgerðirnar í Vestmannaeyjum“.

.....Þessum ráðherrum er meinill við, að varnarliðið auki vinsældir sinar með þáttöku í björgunaraðgerðum hér innanlands“.

„Það er vegna annarlegra sjónarmiða að varnarliðið má helzt ekki taka þátt i björgunaraðgerðum og það er vegna sömu annarlegu sjónarmiða, að Bandaríkjastjórn má ekki veita fjárhagslega aðstoð vegna eldgossins í Vestmannaeyjum“.

Petta eru sýnishorn úr einhverri siðlausustu ritstjórnargrein, sem nokkru sinni hefur birzt í islenzu dagblaði. Fyrir þeim fullyrðingum, dylgjum og rógi, sem þar er að finna, er ekki flugufótur, hvað þá meira, heldur er staðreyndum gjörsamlega snúið við.

Rikisstjórnin hefur begið alla þá aðstoð, sem boðin hefur verið fram erlendis frá og bakkad þann hlýhug og samuð, sem að baki býr. Hún hefur um leið óskað góðrar samvinnu við þá aðila, sem aðstoð hafa boðið fram, um að aðstoðin yrði í því formi, sem talið yrði að kæmi að mestum og beztum notum. Rikisstjórnin mun þiggja alla aðstoð með þökkum, hvaðan sem hún kemur.

I forsiðuviðtali i Timanum í dag við almannavarnarráð eru gróusógor Visis bornar alveg til baka og raumar betur þó, því að almannavarnarráð hefur ekki aðeins begið alla þá hjálp, sem varnarliðið hefur getað látið í té, heldur hefur það sótt á um að aðstoðin yrði aukin. Forsætrisráðherra lýsti því yfir á Alþingi í gær, að hann hefði beinlinis gefið almannavarnarráði fyrirmáli um sem nánasta samvinnu við varnarliðið.

TK

ERLENT YFIRLIT

Bandaríkin hafa hætt hernaði í Vietnam

Það er mikilvægasta atriði friðarsamninganna í París

SÍÐASTLIÐINN laugardag voru undirritaðir í París samningar um vopnahlé og frið i Vietnam. Samningarnir voru undirritaðir af utanríkisráðherrum Bandaríkjanna og Norður-Vietnam og af fulltrúum stjórnarinnar í Saigon og þjófreisishreyfingarinnar í Suður-Vietnam. Samkvæmt þeim átti vopnahlé að ganga í gildi síðastl. sunnudagsmorgun, en viða héldu þó vopnaskipti aðram a sunnudaginn og aðfaranott manudagsins. Mjög er oftatt að hernaðarleg atök haldist aðram í Suður-Vietnam, þátt fyrir samningana, en að það reynir fyrst til fulls, þegar eftirlitssveitin hefur komið sér fyrir. Friðurinn í Vietnam er þó hvergi nærrí tryggður, og sennilega hefur Palme, forsætrisráðherra Svipjóðar, við komið rétt að örði, þegar hann sagði, að meginatíði umráðra samninga væri, að Bandaríkin hettu allri hernaðarhlutun i Vietnam.

Samkvæmt samningunum eiga Bandaríkin að hafa flutt allan herafla sinn frá Suður-Vietnam innan 60 daga, og að hafa lagt nýjum allar herstóðarinar sínar þar. Þau lýsa jafnframt yfir því, að þau munu hætta allri beinni hernaðarlegri hlutun í Vietnam. I staðinni fá þau það, að öllum bandarískum herföngum í Vietnam verður skilað innan 60 daga.

Það er vissulega mikill og gleðilegur atburður, að Bandaríkin hætta þannig óllum beinum hernaðarlegum afsíktum í Vietnam. Petta þyðir, að vopnavíðskiptin, sem verða kannna hér eftir í Vietnam, verða ekki eins hrikaleg og áður og tjónið, sem fylgir þeim, miklu minna. En því miður bendir margt til þess, að þeim sé síbur en svo lokíð.

SAMKVÆMT samningunum á það að byggjast fyrst og fremsí a samkomulagi milli Saigonstjórnarinnar og þjóðfrelsisreyfingarinnar, að vopnahlé og friður komist aí Suður-Vietnam. Þessir aðilar eiga að semja um vopnahlé-mörkini eða nánar tiltekið þau svæði, sem eiga að falla undir yfirráð hvors ábila um sig. Það verður meira en erftit, því að viða eru silih mörk ekki finnanleg, eins og skiljanlegt er í landi, þar sem skærur hernaður hefur geisad. Það eiga þessir aðilar semja um ráðstafanir til að tryggja vopnahlé og að komið verði a fullu málfræsi, tilfrelsí og samtakafresi í öllu landinu.

Loks eiga þeir að semja um myndun sérstakar þjóðrásar, sem að vinna að sáttum og einingu í landinu, og skal það myndað panning, að Saigonstjórnar skípar þrójung fulltrúa í það, þjóðfrelsisreyfingin þrójung og óháðir aðilar þrójung. Petta þjóðrás að að sjá um framkvæmd frjálsra kosninga í landinu, en annars verður það illa ráðið að samningunum, hve viðtakt valdsíði þess að vera.

Allt bendir til, að þessir samningar verði mjög erfðir og ekki mun það bæta úr skák, að 140 þúsund manna her frá Norður-Vietnam verður aðram í landinu.

TIL TRYGGINGAR því að vopnahlé verði haldið, skal koma upp sérstakri eftirlits-

Bandarískur hermaður við heimkomu frá Vietnam.

„heiðarlegu“ samninga, sem nu hafa verið gerðir, gat Nixon strax gert fyrir fórum arnum. Samkvæmt yfirlýsingum Harrimans og fleiri, sem þá önnuðust viðræður við fulltrúa Norður-Vietnamss syfir stjórn Johnsons, var þa strax hægt að semja að þeim grundvelli, sem nu hefur verið samið á. Fjögurra ára stríð af halfu Nixonstjórnarinnar hefur verið hátt hátt í einskis. Þetta gildir þó enn auglýselegar um loftárasírnar, sem Nixon lét gera á Norður-Vietnam um jólaeytið. Samningarnir, sem nú hafa verið gerðir, eru í öllum hófum ráðum samhljóða uppkastinu, sem samkomulag hafði náð um í október síðastl.

Le Duc Tho, aðalsamningamábur Norður-Vietnamss, létt svo um mælt er samningastarfina var lokíð, að náðist hefði afangasigur. Með því gaf hann obeint til kynna, að þa mark hefði enn ekki náð, að sameina allt Vietnam undir stjórn kommunista. En að því getur 140 þús. manna norður-vietnamskur her í Suður-Vietnam nái unnið markvisst og rólega eftir að Bandaríkjameinir eru farnir. Vissulega er þa ekki litill áfagnasigur.

I BANDARÍSKUM blöðum hafa undanfarrið verið birtar nokkrar tölur, sem gefa vel til kynna, hva dýrt Vietnamstjórdið hefur orðið Bandaríkjameinum. Um 46 þús. Bandaríkjamein hafa fallið í beinum hernaðarhlutum, en 10.300 að annan hátt, m.a. í umferðslusum. Ofnaut eftirlýsingar eru talin hafa orsakað dauda margra beint og óbeint. Rúmlega 300 þús. Bandaríkjamein hafa sérstakar meira og minna, og eru þá aðeins taldir þeir, sem hafa notið spítalavistar af þessum sökum. Alls hafa 2.5 milljónir Bandaríkjameinir gegnt herþjónusturstórum í Vietnam, en flestir voru þei par í einu um 550 þús. Dvölin þar hefur orðið mórgum þeirra slémur skóli, eins og greinilega hefur komið í ljós eftir heimkomuna. Fluegher Bandaríkjanna varpaði alls 7,1 millj. tonna af sprengjum á herbaðistöðvar, bæi og borgir í Indó-Kina, og er þa þrisvar sinnum meira magn, en Bandaríkjamein notuðu í síðari heimsstyrjöldinni og 10 sinnum meira en í Kóreu. Bandaríkjamein hafa misst 4900 þýrlur og 3700 flugvelar í Indó-Kina, þar af um 1000 flugvelar í Norður-Vietnam. Samanlögd útgjöld Bandaríkjanna vegna striðsins í Vietnam eru talin nema orðið 137 milljónum dollara.

En petta tjóni Bandaríkjanna er þó ekki stórvægilegt miðað við tjón Vietnam. Stjórn Suður-Vietnamss segist hafa misst 180 þús. hermanni í hernaðarhlutum, en að Norður-Vietnamar og þjóðfrelsisfylkingin hafi misst 920 þús. manns. Bandarískur pingnefnd, sem hefur kynnt sér það mál sérstaklega, telur, að árunum 1965-72 hafi 415 þús. óbreyttborgara lázt í Suður-Vietnam af völdum hernaðarhlata, en 935 þús. hafi særzt. Þa er tala flóttamanna í Suður-Vietnam aðeins 6 milljónir, en auk þess hafa milljónir manna í Norður-Vietnam, Laos og Kambódiu orðið að yfirgefa heimili sin. Til viðbótar þessu er svo allt eignatjónið. P.P.

Íþróttir

ÍR-ingar fyrstir frá Kambabré brún

ÍR-ingar sigrudu í boðhlaupinu frá Kambabrénum til Reykjavíkur á sunnudaginn. Veður var mjög óhagstætt og alveg á takmörkunum, án keppnistaðar. Vindstrekkingur og rigning á móti og hálka a heidinni. Hver keppandi hljóp 10 km, en fjórur voru í hverri boðhlaupssveit. Tími ÍR var 2 klst. 45 min og 42 sek. UMSK var í öðru sæti á 2:49,43,0, Skarphéðinn 2:58,35,0, Armann 3:04,56,0 og Norður-Bingeyingar (UNP) hljóp á 3:11,07,0. 1 sigursveit ÍR voru Gunnar P. Jakimsson, Sigrús Jónsson, Águst Asgeirsson, og Július Hjörleifsson. Þeztum tíma náði Sigrús 37:38,0 min., Águst 37:52,0, Július 38:10,0, Einar Óskarsson, UMSK, 38:35,0 og Jón H. Sigurðsson, HSK, 38:52,0.

HSK hafði fyrstu eftir fyrsta „sprett“, UMSK fór fram úr á örnum spretti, og loks náiði ÍR fyrstu (Águst) á þriðja spretti og hél henni í mark, en síðasta spöllin hljóp Július. Hlaupið var skemmtilegt og er vonandi að það verði arlegur víðburður, framvegis. —OE.

Jón Sigurðsson, einn okkar efnilegasti handknattleiksmáður, leikur með pressuliðinu gegn landsliðinu annað kvöld. Hér á myndinni sást hann skora í leik gegn KR.

Pressuliðið líklegt til að veita mjög harða keppni

— er það mætir liði landsliðsnefndar annað kvöld

Alf—Reykjavík

— Eins og skýrt hefur verið frá, fer fram pressuleikur í handknattleik á miðvikudaginn í Laugardalshöllinni. Hefur landsliðsnefnd þegar tilkynnt sitt lið, en núna um helgina

hittust íþróttatímamenn og völdu pressuliðið. Verður það þannig skipað:

Markverðir:
Ólafur Benediktsson, Val.
Þorsteinn Björnsson, Fram.
Aðrir leikmenn:
Ingiólfur Óskarsson, Fram, fyrirlíði.

Jón Karlsson, Val.
Brynjólfur Markússon, ÍR.
Sigrús Guðmundsson, VÍK.
Páll Björgvínsson, VÍK.
Stefán Gunnarsson, Val.
Águst Savarsson, IR.
Vilberg Sigtryggsson, Arm.
Jón Sigurðsson, VÍK.
Viðar Simonarson, FH.

Eins og sést af þessari uppstillingu, eru engir nygræðingar í pressuliðshópnum. Flestir af þessum leikmönnum hafa mikla reynslu að baki sem landsliðsmenn og unglingslandsliðsmenn.

Verður mjög frólegt að sjá, hvort liðið nær vel saman, en íþróttatímamenn eru mjög bjartsýnir um það.

Vissulega eru nokkrir leikmenn í pressuliðinu, sem koma sterkt lega til greina, sem landsliðsmenn. Standi þeir sig vel í leiknum um miðvikudaginn — og betur en leikmenn landsliðsnefndar — að aubvítar ekki að hika við að gefa þeim tækifæri í landsliðskjunum í næsta mánuði. Pressuleikur þjónar engum tilgangi, nema fyllsta tillit sé tekið til úrsíta hans.

ADALFUNDUR

Adalfundur Körfuknattleikardeildar Fram fer fram í kvöld, þriðjudagskvöld, í Alftamyrraskólanum og hefst stundvislega kl. 20.30.

Venjuleg adalfundarstörf. Stjórnin.

15 ára skagfirzk stúlka setti nýtt Íslandsme!

Glæsilegt Sveina- og Meyjameistaramót á Laugarvatni

— á 2. hundrað keppendur

Sveina- og meyjameistaramót Íslands í frjálsum íþróttum innanhús fór fram með miklum glæsibrag í íþróttahásinu að Laugarvatni um helgina. Skarphéðinn sá um framkvæmd mótsins og fórst það sérstaklega vel úr hendi. Þátttakendur voru fjöldi-

margir, fleiri en nokru sinni fyrr, eittvað að annað hundrás. Æð keppni lokinni bað Skarphéðinn öllum keppendum og starfsmönnum til kaffidrykkju. Eitt Íslandsmeit var sett á mótinu, það gerði Sigurlina Gisladóttir, UMSS, hún stókk 2,77

m í langstökki án atrennu, bætti metið um 1 cm, en gamla metið var 2,76 m. Sigurlina sigráði einnig í hástökk með atrennu eftir hórkukeppni við Ragnhildi Þálsdóttur, Stjórnunni, þær stókku baðar 1,45 m og það var ekki fyrr en í aukatíraun, að Sigurlina tryggði sér sigránn.

Of langt mái yrði að telja upp

allt það unga fólk, sem vakti at-

hygli á þessu móti, en ekki er

haeft annað í minnast að Hraf-

kel Stefánsson, HSK, sem sigráði

i tveimur greinum sveina, Ragnar

Marteinsson, UMSS, Pétur

Hartmannsson, HSK, Ólafur

Gudnason, HSK, Asu

Halldórsdóttur, A og Asgeir

Eirkísson, IR.

Helztu óruslit:

Sveinaflokkur (15-16 ára):

Hástökk með atr.: Hrafkell Stefánsson, HSK, 1,75

m.

Sigþór Ómarsson, 1A, 1,65 m.

Þórir Óskarsson, IR, 1,65 m.

Bristökk án atrennu:

Ragnar Marteinsson, UMSS, 8,34

m.

Pórv. Þórsson, UMSS, 8,10 m.

Pétur Hartmannsson, HSK, 8,07

m.

Langstökk án atr.:

Pétur Hartmannsson, HSK, 2,92

m. Framhald á bls. 19

Víkverjar bjóða Vestmannaeyingum á æfingar

Glimmumönnun úr Vestmannaeyjum er boðið að koma og æfa glimi hjá Ungmennafelag við Vikverji.

Æflingar eru regluglegra fram í Íþróttahúsi Jóns Þorsteinssonar Lindargötu 7, manudaga, miðvikudaga og föstudaga, kl. 19.00.

Ungmennafelag við Vikverji er eitt stærsta og virkasta glimfélagið á landinu. Starfsemi félagsins er mjög til fyrirmyndar hvad fjölbreytni snertir.

A síðasta hausti byrjaði félagið að efna til innanfélags kappglimu í 5 flokkum, einu sinni í manuði. Einnig hefur

félagið ákveðið að fara og heimsækja ymis glimfélög i nágrenni Reykjavíkur. Nú um síðustu helgi heimsótti glimflokkur frá félagini, Búnaðarskólinn á Hvanneyri, og má segja að þar fari vel á, þar sem glimulíður hefur framán af verið eitt aðaláhugamál skólamanna úti á landsbyggðinni.

Glimujálfari félagsins er Kjartan Bergmann Guðjónsson, einn farastri þjálfari í þeiri grein.

Kjartan Bergmann leggur

áhlíðu ikkmspjálfun og viðhald glimulíðarfirðarinnar.

KBÍ

Íþróttatímamenn neyðast til að leika í náttfötum sínum

— er þeir mæta dómurum í aukaleik á miðvikudagskvöld

I sambandi við pressuleikinn á miðvikudaginn, fer fram aukaleikur í hálfleik milli úrvalsliðs íþróttatímamanna og handknattleiksdomara.

Bíða eflaust margir spenntir eftir því að sjá hina snjöllu kappa pressunnar og dómara í leik, en eins og kunnugt er, hafa engir meira vit á íþróttum en þeir.

Dómrar hafa begar valið sitt lið og er það þannig skipað að:

Kristófer Magnússon

Einar Hjartarson

Valur Benediktsson

Björn Kristjánsson

Magnús Pétursson

Oli P. Olsen

Karl Jóhannsson
Sveinn Kristjánsson
Ingvar Viktorsson.

I liði íþróttatímamanna verða þessir:

Ómar Ragnarsson
Steinar J. Lüdvíksson
Águst Jónsson
Hallur Simonarson
Alfred Þorsteinsson
Jón Ásgeirsson
Sigmundur Steinarsson
Sigðór Sigðorsson
Sigtryggur Sigtryggsson
Jón Birgir Pétursson
Róbert Ágústsson.

Sökum þess, að íþróttatímamenn eiga ekki búninga til að leika í, hafa þeir ákvæðið (ventanlega með samþykki eiginkvenna) að leika í náttfötum.

Alþingi

Framhald af bls. 8.

sem beztu aðstöðu, og hugsanlega þarf að greiða kostnað vegna flutnings á fiski svo floti þeirra nýtt sem bezt fyrir þjóðarbúið. 5. A Vestmannaeyingum hvila skuldbindingar um greiðslu lána og vaxta af þeim m.a. hjá fjárfestingalánsjónum og öðrum aðilum. Þar þarf, að hlaupa undir bagga, svo að fá lánastofnana dragist ekki saman. 6. Veita verður Vestmannaeyjakaupstað naðursynlega fjárhagsstað, en tekjustofnar hans eru úr sögnum. Kaupstaðurinn þarf mikil fí í að vera mannvirkni og eignir og halda uppi naðursynlegri þjónustu. Sama gagnir um marga ábra aðila, svo sem ríkissjóð, Tryggjastofnun og fleiri stofnunar, að um mikil útgjöld vegna pessara atburða er að ræða.

Huga strax að endurreisin

Forsætisráðherra sagði, að strax og hamförum linni, verði að fara að huga að endurreisin byggðarinnar og veita fí til þess mikla starfs. Jafnvel væri strax þórf að því, að fara að athuga framtíðaráætlunum um endurreisin byggðarinnar og velja til þess kunnáttumenn, að vinna að því mali.

Afskipti ríkis- stjórnarinnar

Ráðherrann vék síðan að störfum ríkisstjórnarinnar í málini, og sagði að hafi hefði rætt málíð strax að morgni 23. janúar, og á gerðar ýmsar skýndiráðstafanir, sem tilkynntar voru. Þar á meðal var skipun nefndar, sem fíkk það hlutverk, að rannsaka hverjar afleidningar náttúruhamfarinarnar geti haft fyrir efnahegslega afkomu þjóðarbúsins og hver úrvaraði sehlz fyrir hendi til að draga úr þeim afleidungum.

Samráð við

stjórnarandstöðuna
Auk þeirra aðgerða, sem þá voru tilkynntar, hóf ríkisstjórnin, þegar undirbúnung frekari neyðarráðstafana, og hafsi um það samráð við forystumenn stjórnarandstöðunnar. Ríkisstjórnin samdi frumdrög að frumvarpi, sem lögð voru fyrir stjórnarandstöðuna. Kom fram, að ágreiningur var um við atrið, en fram kom hjá formönnum stjórnarandstöðulokkana, að þeir tóldu sjálfsagt og naðursynlegt, að samstáða og einhugur yrbi um aðgerðir og komu með ýmsar ábendingar í því samþandi.

Ríkisstjórnin kannada þessar ábendingar og málíð í heild, og ákváð síðan að flytja þá bings-ályktunartillögu, sem forsætisráðherra mælti fyrir, þar sem sjó manna bingkjörinum nefnd er falið að gera tillögur um neyðarráðstafanir vegna eldgossins á Heimaey, og fjárlöfun þeirra vegna, en tillögur nefndarinnar skulu við þa miðað, að búsisifrar af völdum náttúruhamfarinarna séu bornar af þjóðinni allri sam-eiginlega. Forsætisráðherra sagði, að þessi starfsaðgerð ætti bezt að tryggja samstóðu allra bingmannna um naðursynlegar aðgerðir og fjárlöun. Hann sagði einnig, að frumvarp ríkisstjórnarinnar væri tilbúið og yrði aðhent nefndinni ásamt óðrum gögnum, sem þegar lægju fyrir. Auk þess hefði nefndin fullan aðgang að sérfræðingum.

Meginhugsunin í frumvarpi ríkisstjórnarinnar, sem áður er nefnt, væri stofnun sjóðs, sem fengi 2-3 þúsund milljónir með sérstakri fjárlöfun þar sem hver og einn legðr í fram samstarf.

Ráðherrann sagði, að þar sem vikið væri frá þeiri þáttum sem ríkisstjórnin hafsi hugsab í upphafi, væri óhjkavæmilegt, að afla bega fír með óðrum hætti til að gera vissar ráðstafanir, sem enga bíði pola. Væri því í tillögnum heimild til ríkisstjórnarinnar að taka 500 milljón króna lán hjá Seðlabankanum, en það myndi síðan endurgreitt með vœntanlegri fjárlöfun vegna neyðarráðstafana síðar.

Sögsagnir bornar til baka

Síðan fjallaði forsætisráðherra nokkuð um sögsagnir og gróu-

sögur, sem gengið hefði manna á meðal og jafnvel sézt í fjölmíblum.

Sögur gengu um það, að ríkisstjórnin hefði hafnað aðstöð frá erlendum ríkjum. Það væri alger misskilningur. Óll slík þod hefði ríkisstjórnin þegið með þókumum en jafnframt tilbú naðursynlegt, að það væri athugað nánar hvers konar aðstöð kemi að beztu gagni í hverju tilviki. Utanrikisráðuneyti hefði þegar hafíð viðræður við sendiherra umræðra ríkja um þetta mál, og eins væru sameiginlegar aðgerðir Nordurlanda til umræðu að embættismannafundi þeirra, sem nú stóði fyrir.

Þá ræddi forsætisráðherra þá gróusogu, að hafnað hefði verið aðstöð frá varnarliðinu. Þar væri einnig alger misskilningur. Almannavararræði hefði, að sinum fyrirmælum, haft naði og fullt samráð við varnarliðið um það, að hvern hátt það gæti komið til aðstobar á hverjum tíma. Það hafi því hvorki staðið á varnarliðinu ne íslenzkum yfirvöldum að nýta þá fyrigréðslu, sem kostur væri að naðusyn krefhi. Það væri illa að tímum sem þessum að breiða út sögur eins og þessar.

I lok ræðu sinnar minnti forsætisráðherra á ymis ummáli forseta Islands, forseta Samainads Alþingis og forsætisráðherra um atburðum í Vestmannaeyjum og naðusyn þess, að samþyrgð þjóðfélagsins kemi til. Hann væri þess fullviss, að einhugr væri þegar fyrir hendi i þessu mál, og þjóðin vildi, að þannig væri að þessu málíði. Lagði hann áherlu á að þings-ályktunartillögunn yrbi hráðab, og hún afgreiddi þegar í dag og nefndin kjörin, svo hún gæti þegar hafið stórfi.

Stuðningur stjórnarandstöðunnar

Að lokinni ræðu forsætisráðherra tóku talsmenn annarra flokka til mál, þeir Jóhann Hafstein, formaður Sjálfstæðisflokkins, Gylfi Þ. Gíslason, formaður Alþýðuflokkins, Hannibal Valdimarsson, formaður SFV og Lúðvik Jósefsson, sjávarútvegssráðherra, og lýstu þeir allir yfir stuðningi við þingsályktunartillögu forsætisráðherra. Tillögurnni var síðan viða til 2. umræðu og fjárhagsnefndar, sem fíkk klukkustund til að fjalla um málid. Þingfundur var framhaldid kl. 18 og til lagun þá tekin til 2. umræðu.

Nefndin kjörin

Geir Gunnarsson (AB) mælti fyrir einróma álti fjárhagsnefndar, sem mælti með samþykkt tilloðunar með smávagilegri orðbalagsbreytingu. Var tillagan svo breytt samþykkti í eina hljóði, og nefnd sjó þingmannana síðan kjörin. Í nefndinni eru forstymenn allra stjórnámlaflokka, þeir Eystein Jónsson, Halldór E. Sigurðsson, Lúðvik Jósefsson, Hannibal Valdimarsson, Jóhann Hafstein, Ingólfur Jónsson og Gylfi Þ. Gíslason.

Aðstoð

Framhald af bls. 1.

vera á brottflutningi verðmæta frá Eyjum.

Bærjastjórnin lagði til, að aðeins yrði leyft að flytja fatnæð og áborar persónulegar naðusynjar flóttafloksins, þar til séð yrði, hvernig gosinu yndi fram, en síðan bila og loks húsmuni úr þeim húsum, sem talin yrðu í hættu, en bannad yrði að flytja hvers konar atvinnutækí frá Eyjum. Almannavarnarad hefur tekið ríkt til til þessara óska bærjastjórnar Vestmannaeyja, enda er hlutarverk almannavarnarads fyrst og fremst að tryggja öruggi manna- lífa og að þeim ástæðum hefur almannavarnarad hefur til að ófærarnar hafi til að koma fólkini í burtu á mjög skómmum tíma og með öruggi, ef gosid breytti sér, eða vofeiglegir atburðir geribust, sem enginn getur séi fyrir, en skýlt er að gera ráð fyrir að geti gerzt.

Þess vegna hafa t.d. þyrlur varnarliðsins og Landhelgisgæslunnar ekki verið notaðar til flutninga, eftir að búi var að bjarga öllum sjúkum og farlama til lands. Við höfum ekki viljað nota

þyrlurnar til flutnings á varningi, vegna þess að þessar þyrlur eru viðkvæm og gætu skemmti í síklum flutningum, en þó fyrst og fremst vegna þess, að vélar og tæki þyrlanna eru sérlega viðkvæm fyrir óskufallinu, gjallinn og virknum og gætu því alveg eyblögast við slika flutninga og væru þa ekki til reiðu, ef enn vofliefligr hluti bæri að höndum en enn hafa gerzt, og flytja þyrfti folk, kannski slasað og sjukt brott í skyndingu.

Pessi í stað höfum við samíð um það við varnarliðið, að þessar þyrlur og afnafn að þær séu jafn til reiðu að degi og nótum til fyrirvara lausafla flutninga á fólk frá Eyjum og jafnframt verði sérstöð eldsneytisflugvél, sem ekki hefur verið tekin til flutninga á varningi af sömu ástæðum, að til reiðu, þannig að þyrlurnar gætu því haldni mannflutningum áfram viðstöðulaust. Pessar flugvélar allar bíða sem sagt tilbunar að Keflavíkurflugvelli til hefja sig til flugs á sömu minútum og kallist kemur og mannslið verða í hættu.

Þá hefur varnarliðið lagt 3 Dá-kotavélar til flutninganna, en þær eru litlar til húsgagnaflutninga og því óhentugar, enda hefur skipakostur verið nógur. Herkulesvél, sem varnarliðið hefur yfir að ræða, hefur hins vegar ekki verið hægt að nota vegna erfða aðstæðna a flugvellinum í Vestmannaeyjum og myði óhagstæðra veðurskilyrða til flugs að undanföru. Þessi vél er þó til reiðu og yrði notuð, ef um væri að ræða skýndaráðstafanir til að bjarga mannsliðum frá bráðum dauða.

Af sömu ástæðum höfum við tengið Gullfoss og varðskip til að bíða úti fyrir Vestmannaeyjahlöfn til að tryggja líf þeirra björgunarmanna, sem nú eru að störfum í Vestmannaeyjum, en þeir hafa verið frá 600-900 talsins, við að bjarga húsbúnaði úr þeim húsum, sem eru í mestri hættu. En verið er talvert seinlegt og ekki hægt að koma miklum mannafla að. Ekki hefur staðið á skipakostí að taka við varningnum. Esja, Hekla, Herjólfur, Laxfoss og Dettifoss hafa verið í þessum flutningum auk báttana. Tvar 25 tonna ýtur og 2 stórir veghefslar frá Vegagerð ríkisins voru sendir til Eyjum og haldið þer götum opnum til flutninganna. Nú er búið að flytja allar fólkbsfreiðar frá Eyjum, en flutningabífreiðarnar verða eftir til björgunarsarfsins. Nú er hér til reiðu 150 manna lið björgunarsveita, sem meiningu er að í dag leysi hluta björgunarmanna í Eyjum af hölmim, sem eru margir örðin mjög hvíldar þurfi eftir mikil férið og vökur.

Ókær aðaláhyggjuefnir er að höfnin lokist, ekki vegna hráunflobs, heldur vegna gjállins. Það er kominn mikil gjállbingur út í sjó og þetta er afar laust eftir og berst hratt með óðluni og gæti því borist inn í höfnina eða inn-siglinguna og það er þegar tekið að grynnka, en dýpið er mælt regluglegra á tveggja tíma fresti. Vegna þessarar hættu er ekki ráðlegt að senda stóré og djúprist skippum inn í höfnina. Ætlaði lokast- og einhver skellinga að sér stað til vóbottar því, sem nú er að gerast í Eyjum, er málid alvarlegt og þess vegna höfum við sott að varnarliðið með það, að útvega hentugar flutningavélar til að hafa til reiðu. Í fyrsta lagi til að reyna að auka hráðann á flutningum á varningi, en í óðru lagi til að taka þátt í mannflutningum frá Eyjum, ef höfnin skyldi lokast. Flutningavél frá Frágíflugur hefur þeibí tilbúið til flutninga að undanföru, en ekki hefur gefið vegna veðurs.

Varnarliðið gegndi mikilvægu hlutverku aðfærarnarriþróðum, að aðeins yrði leyft að flytja fatnæð og áborar persónulegar naðusynjar flóttafloksins, þar til séð yrði, hvernig gosinu yndi fram, en síðan bila og loks húsmuni úr þeim húsum, sem talin yrðu í hættu, en bannad yrði að flytja hvers konar atvinnutækí frá Eyjum. Almannavarnarad hefur tekið ríkt til til þessara óska bærjastjórnar Vestmannaeyja, enda er hlutarverk almannavarnarads fyrst og fremst að tryggja öruggi manna- lífa og að þeim ástæðum hefur almannavarnarad hefur til að ófærarnar hafi til að koma fólkini í burtu á mjög skómmum tíma og með öruggi, ef gosid breytti sér, eða vofeiglegir atburðir geribust, sem enginn getur séi fyrir, en skýlt er að gera ráð fyrir að geti gerzt.

Þess vegna hafa t.d. þyrlur varnarliðsins og Landhelgisgæslunnar ekki verið notaðar til flutninga, eftir að búi var að bjarga öllum sjúkum og farlama til lands. Við höfum ekki viljað nota

Dr. Snorri Hallgrímsson láttinn**Þó-Reykjavík**

Dr. Snorri Hallgrímsson, professor og yfirlæknir handlæknideildar Landspítala, lézt áðaránnott laugardags rúmlega sextugur að aldri. Banamein hans var hjartaslag.

Snorri Hallgrímsson var einn af virtustu og hæfstu læknun landsins. Hann fæddist á Hrafnsstöðum í Svarfaðardal 9. október 1912, sonur hínunnar Þorláksins Sigurbardóttur og Hallgríms Sigurðssonar, bónða. Snorri varð stúdent frá Menntaskólanum á Akureyri árið 1932 og læknir frá Háskóla Íslands 1936.

Að loknu kandidatsþrópi for hann til náms í Svíþjóð og Bandaríkjunum. Hann varði doktorsritgerð við karolínska sjukrahúsini Stokkhólmi 1943 og fyllaði hún um beinlæknunar.

Dr. Snorri Hallgrímsson starfði mikil að mælefnum lekna. Hann var formabur Skurblæknafelags Íslands um skeiði, i stjórn Nordið Kirurgisk Foréining, formabur Vislandsjóðs, fulltrúi Háskóla Íslands i visindaeild Evrópuráðsins, fulltrúi Íslands i visindaneind NATO og fl. Þá hlaut hann ymis heidursmerki t.d. finnska frelsispeninginn árið 1940, og riddarakross Félkaðarunnar. Hin síðari ár starfaði dr.

Asgeir Eiríksson, IR, 2,41 m. Meyjaflokkr (15-16 ára).

Hástókk með atr.: Sigurlina Gisladóttir, UMSS, 1,45 m.

Ragnhildur Pálsdóttir, Stj. 1,45 m.

Erna Guðmundsdóttir, A, 1,45 m.. Langstókk án atr.:

Sigurlina Gisladóttir, UMSS, 2,77 m. Isl. met.

Steinbj. Stefánsdóttir, HSK, 2,49 m.

Erna Guðmundsdóttir, A, 2,45 m. Telpnaflokkr (14 ára og yngri).

Langstókk án atr.: Asa Halldórsdóttir, A, 2,37 m.

Aslaug Ivarsdóttir, HSK, 2,36 m. Ádalbjörg Hafsteinsdóttir, HSK, 2,33 m.

Hástókk með atr.: Asa Halldórsdóttir, A, 1,35 m.

Aslaug Ivarsdóttir, HSK, 1,35 m. Guðrún Ivarsdóttir, HSK, 1,35 m. — OE.

Viðivangur Framhald af bls. 3.

pakkad einlæglega og ab sjáfsögðu tekið fram, að aðstöðin yrði beginn með þökkum, en athugað yrði nánar hvernig aðstöð kæmi að mestum notum. Þar kemur margt til greina og nefndi forsætisráðherra sem dæmi, að i sumum þeim löndum, sem budið hefðu fram aðstöð sín, væru framleidd tilbúin hús, hús fliðlegt er að setja upp, og yrði það að fá sérlikt hús til að báta úr húsnæðisskorti Vestmannaeyinga, sem er eitt mesta vandanálið, sem nái er við að etja, og torleyst er, nema unnt sé að koma upp húsnæði að mjög skömmum tíma. -TK.

Öþreyttar björgunarsveitir til Eyja**Fréttatilkynning frá Almannavarnaráði.**

I dag hefur verið unnið að því a vegum Almannavarnaráðs að senda öþreyttar hjálparsveitir til skipulagðra björgunarsarfsins í Vestmannaeyjum. Fyrri hluta dags foru um 180 menn úr björgunarsveitum Slysavarnafelagsins, skáta og flugbjörgunarsveitum frá ymsum stöðum á landinu, en fjöldamörg budi um aðstöð hafa borizt frá björgunarsveitum og einstaklingum. Einig fara í kvíði 40 trúsmíðir og nokkrir bífélavirkjar. Leysa þessir hópar af hölmum hjálparsveitum, sem verið hafa að hjálparsarfstari, það hefur verið halddi áfram flutningi ymis konar búnaðar til notkunar við hjálparsarfstari. Haldið hefur verið áfram flutningi ymis konar búnaðar til notkunar við hjálparsarfstari. Það hefur verið áfram sérstakri fírskrifstofu Vestmannaeyjabæjar í Hafnarbúðum

Gluggar byrgðir í Eyjum

Félagar úr björgunar og hjálparsveitum negla bárujárn fyrir glugga í Vestmannaeyjum á sunnudaginn. Húsir eru hálf í kafi í ösku, og mennirnir eru við öllu búin — með öryggishálma og hlífðargleraugu — eins og reyndar allir, sem eru í Eyjum um þessar mundir.

(Timamund Gunnar).

GÓÐ LOÐNUVEIÐI ÚTI AF NORÐFJARDARHORNI

Mestu landað í Neskaupstað og á Eskifirði

Góð loðnuveiði var 50 sjómilur úti af Norðfjardarhorni í fyrrinótt, og fengu margir bátar ágætisafla. Bátarnir hafa orðið að kasta oft, þar sem erfitt er að ná loðnunni, en þegar á annað borð hefur tekizt að loka hana inni í nótum, þá hafa bátarnir

fengið ágæt köst. Ekki er enn vitað, hvað heildarloðnuveiðin er orðin mikil, en eftir þeim upplýsingum, sem blaðið hefur aflað sér, þá hafa að minnsta kosti borizt 18-19 þúsund tonn af loðnu á land á Austfjardahöfnum síðustu dægrin.

Enda þótt loðnuveiðin hafi verið góð, er loðnuslotinn ekki almennt kominn á miðin ennbá, en bátar streyma nú út hver af örsum.

Það er athyglisvert við loðnuveiðarnar núna, að þetta er í fyrra skipti, sem hægt hefur verið að veiða loðnu í nót úti af hinum eiginlegu Austfjörðum. Fram til þessa hefur ekki tekizt að veiða loðnu fyrir en hún er komin upp að landinu, og yfirleitt hefur fyrra loðnan veist að Lónsbugt, eða úti af Hornafirði.

Benedikt Guttormsson

Neskaupstað sagði að Sildarvinnslan í Neskaupstað væri búin að taka á móti rúnum 6000 tonnum af loðnu. I gær komu sjó bátar til Neskaupstaðar með 1500 tonn. Sildarbraðslan í Neskaupstað getur brætt um 800 lestrir að sólarhring og þróarrými er þar nóg, því haigt er að geyma loðnuna á sildarplönum, þegar loðnugeymar fyllast. Braðsla í Neskaupstað hefur gengið mjög vel það sem af er.

Sildarbraðslan hér er búin að taka á móti rúnum 6000 tonnum af loðnu, sagði Hilmar Thorarensen á Eskifirði, þegar við ráðnum við hann. Sagði Hilmar, að þrír bátar hefðu kom-

íó inn til Eskifjarðar í gær með loðnu, og voru þeir allir með fullfermi.

Þróarrými á Eskifirði er fyrir 9000 lestrir og sildarverksmiðjan getur brætt fjögur hundruð lestrir að sólarhring.

Sildarverksmiðjan Hafssild h.f. hefur nái tekik á móti tvö þúsund lestrum af loðnu, sagði Ingimundur Hjálmarsson á Seyðisfirði. I gær komu tvær loðnubátar með loðnu til Seyðisfjarðar og var Guðmundur RE með 400-500 lestrir.

Ingimundur sagði, að Sildarverksmiðja ríkisins á Seyðisfirði hefði ekki enn tekik á móti neini loðnu, en menn gerdu fastlega vonir með það, ef loðnan heldi áfram að berast í miklu mæli til Seyðisfjarðar.

Hjá Fiskimjulsverksmiðjunni á Fáskrúðsfirði fengum við að vita, Framhald á b.s. 19

Lofum Guð fyrir að sleppa

— segir skipverji á Reykjanesi

Þ.O.-Reykjavík

Dagfari frá Húsvík kom mikil við sögu nú um helgina, því að skipið bjargaði áhöfninni af Jóni Kjartanssoni og síðan dró það Reykjanes frá Hafnarfirði til hafnar á Eskifirði, en það strandaði á Hvalbak í fyrrinótt.

Reykjanes strandaði á Hvalbak um klukkan sex í gærmorgun.

Tveir bátar, Dagfari, ÞH og Höfngur 3 AK voru næstaddir og komu þeir fljótt á vettvang. — Mikill leiki kom strax að skipinu,

og fyltist framendi þess og framlest strax af sjó. Aftur á móti héldu aftari lestar-skírlum og enginn sjór komst í afturlest og vélarrúm. Reykjanes komst fljótt á flot af eigin rammleik. Þegar hér var komið var ljóst, að skipið kæmst ekki til hafnar af eigin vélaraflí, enda hafði stýri skipins fests yfir í öðri borðinu.

Ferðin til lands sottist ágætlega og kom Dagfari með Reykjanes til Eskifjarðar á sjöttu tímanum í gærkvöldi. Þegar skipin kom til Eskifjarðar lá Reykjanesið alveg a „nefinu“ sem kallað er. Adeins

smábrún á hvalbaknum stóð upp úr.

Skipstjóri á Dagfara er Sigurður Sigurðsson, en hann hefur alltaf til verið mjög heppin sem skipstjóri.

Reykjanes GK 50 er 200 lestrir að stærð, og hét áður Bjarni EA 110, síðað í Noregi 1964.

Búzið er við, að reynt verði að þetta Reykjanesið eitthvað að Eskifirði og að öllum líkendum verður það tekið upp í dráttarbraut í Neskaupstað.

Fréttarari Timans á Eskifirði, náið tali af einum skipverjanum á Reykjanesi, þegar það kom til Eskifjarðar í gærkvöldi. Sagði skipverjinn, að hann teldi það mestu mildi að báturninn skyldi renna út af skerinu. Hann sagði, að strax hefði komið sjór í lukarinn og þegar skipverjar voru að berjast við að koma út björgunarbátnum slasaðist einn skipverjan. Annars vilðu menn litli segja um óhappið, annað en það að þeir lofuðu guð fyrir að sleppa út af skerinu.

Reykjanes GK. Þessi mynd var tekin af bátnum, þegar hann hét Bjarmi, — en þá strandaði báturninn á Stokkseyrafjörum